UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Contulens & auxilians.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

dium. De quibus hîc breviter aliquando enim fusiùs dicemus, cùm agemus de restitutione, *lib. 8. tract. 4. cap. 2. per totum* Lege Layman *lib. 3. sect. 5. tract. 5. part. 3. cap. 4. num. 5.*

Consulens, & Auxilians.

2. Qui maligno consilio, vel auxilio, permovit hominem ad necem sibi, vel alteri inferendam; verè, ac propriè homicida est, si eventus sequatur. Quod si ille aliquod, sed non determinatum propositum antè conceperat, quod maligno consilio, vel auxilio tuo magis confirmasti; mitiùs quidem punieris, sed irregularitatem non effugies. Ita idem *ibid.* vide id explicatius *infrà lib. 8. tract. 4. cap. 2. §. 2. num. 6.* Si sit dubium, an permoveris, *suprà, lib. 1. cap. 3. §. 7. v. Damnum secutum, à num. 2.* diximus; si ille omnino determinatus erat occidere, vide *mox num. 5.* & omnino *infrà lib. 8. tract. 4. cap. 2. §. 2. num. 6.*

Mandans, seu, quod idem est, iubens.

3. Qui homicidium fieri mandavit, secuto effectu, propriè homicida est, ordinariis pœnis, censuríisque subjectus. Sunt autem duo discrimina inter consulentem, & mandantem.

Alterum: Qui mandatum occidendi ante eius executionem expressè, vel tacitè revocavit; ab irregularitate, ex Avila *part. 7. dis. 6. sect. 2. dub. 4.* securus est, dummodo revocatio ad notitiam mandatarij pervenerit. At verò, qui consilio prauo dato, quod, v. g. turpe sit vindictam non sumere; aliquem ad inferendam necem permovit, licèt postea revocarit; tamen irregularitatem ex eodem Avila *ibid.* incurrit, si persuasus conceptum semel propositum nihilominus executus fuit. Ratio vtriusque est, quia si semel Petrum persuasisti, seu illi consilium dedisti, ut occideret; & deinde illum dissuadere conaris, non tamen ille dissuadetur, sed occidat: in vim occidet tui consilij, quod firmiter animo insedit: ergo homicida eris, & irregularis. At si solùm mandasti, cùm tota ratio mandati consistat in authoritate mandatis, mandato revocato, nihil tui remanet in mandato: quare si is adhuc occidat, ex se occidet, non ex tua authoritate; & consequenter tu nec homicida eris, nec irregularis. Nam propterea, si fortè consilium prædictum non fuisset in alia ratione fundatum, nisi in authoritate consulentis; æquiparatur mandato: & eo revocato, si adhuc fieret occisio: tunc, qui sic movit ad necem, sed revocavit, non esset homicida, nec irregularis. Quid si quis erravit in exequendo mandato? De hoc vide *suprà. §. 3. n. 35.*

4. Hactenus ex Avila, cæterùm propositus *p. 3. q. 5. dub. 8. n. 63. & 64.* (& probabile putat Less. *lib. 2. cap. 12. d. 3. num. 18.* lege Dian. *part. 3. tract. 5. resol. 83.* & *part. 4. tr. 2. res. 14.*) prædictum discrimen non agnoscit, docétque tum mandantem, tum consulentem, v. g. abortum animatum, vel mortem inimici, non esse reos homicidij, nec irregularitatis, si ij revocaverunt mandatum, & consilium: quia pari modo, revocato consilio, ac revocato mandato; si sequatur homicidium, non imputabitur consulenti. Neutram ex his sententiis audeo appellare improbabilem.

5. Alterum: Si tu alicui mandas, ut is hominem occidat, ille mandatum excipiat, tuóque nomine exequatur; irregularis eris, licèt mandatarius iam antè concepto occidendi proposito, quamvis tu non mandasses, nihilominus homine occidisset. Si autem alicui suasisti homicidium, sed consilium tuum nihil ad effectum contulit, quia per seipsum ad occidendum planè determinatus, nihil omnino in proposito suo per se confirmatus fuerat: homicidium non commisisti, & sic ab irregularitate immunis eris. Ratio vtriusque est, quia mandatum fit in gratiam mandantis, consilium autem datur gratiâ recipientis; ex quo sequitur, inquátu ut si studeo Petro, ut is occisionem faciat, qui Petrus tale propositum firmiter conceperat; sequitur, inquam, ut tu nihil efficias: efficit enim ille ex suo firmo proposito: At verò si eidem mandes, isque mandatum exequatur, sequitur iam tuo nomine homicidium fiat, tibique ut causæ adscribatur.

6. Denique nota: si affirmanti tuâ gratiâ se hominem nec aturum, credas id ab ipso futurum esse, neque contradicas, nec impedias, cùm possis; consentire, & mandare.

Eadémque ratio est, si te rixante, v. g. cum Ioanne, amici tui fortè supervenient; & à te non prohibiti, aut repulsi (addo, cùm possis) Ioannem in tuam gratiam occidunt; Quare in vtroque casu irregularis fies: recole quæ dixi *suprà. §. 13. n. 18.*

Ratum habens.

7. Qui suo nomine necem patratam, postea ratam habet, ad damnorum restitutionem minimè tenebitur. Ita Mol. Less. Vasq. apud de Lug. *tom. 1. de Iust. dis. 15. sect. 2. §. 1. num. 32.* nec irregularis fit. Ita Vasquez; Turrianus, Hurtad. Tuar. Coninch. aliíque, quos citat, sequitúrque de Lugo *loc. cit. num. 34.* contra Molin. Sylu. Navarrum, aliósque. Ratio est, quia irregularitas infligitur ei, qui, aliquo tandem modo, est causa homicidij: & rursus, obligatio restitutionis consequitur tanquam effectus ad factum homicidium, seu ad damnum illatum: Sed quia, per ratificationem homicidij, vel damni antè à reo commissi, nemo efficitur vllo modo causa, cùm ad præteritum non sit potentia: ergo, &c. Neque dicas ratihabitionem retrotrahi, & mandato comparari in *Regulâ Iuris in 6.* & de facto excommunicationem contrahi ab eo, qui percussionem Clerici nomine suo factam ratificat: ergo etiam in casu nostro. Ne id dicas, inquam; nego enim consequentiam: & ratio negationis est, quia ratihabitionem retrotrahi est per fictionem Iuris, & eius dispositionem; ut de facto Ius *cap. cùm quis de sententia excom. in 6.* disposuit in dicta percussione Clerici, quæ certè dispositio non est in irregularitate, nec in obligatione restitutionis.

8. Porrò; si quis homicidium, vel damnum non suo nomine patratum postea approbet, non censentur ratificare, atque adeò nec censuram aliquam contrahere, multò minùs restitutionis obligationem; quia nemo ratificare potest; quod suo nomine gestum non est *cap. cum quis, de sententia excom. in 6.* de natura ratificationis vide multa rectè explicata à Bordono, viro certè docto, & erudito *tom. 3. contr. 32. num. 1. & deinceps*, vbi item multa de ratificatione professionis.

Non prohibens.

9. De hoc dictum est satis paulò antè *cap. 3. §. 1. à numero 10.* & multa dicentur *libro 9. cicato. tract. 4. cap. 2. §. 6.*

FINIS LIBRI SEXTI.

Laus Deo, Beatissimæ Virgini, ac Beato Aloysio.

LIBER